

Ret til at afæske Parterne de fornødne Oplysninger og til at forlange sig forelagt Dokumenter, af hvilke et andet Dokuments Stempelpligt kan afhænge.

Bestemmelsen i Udkastets § 27 om Ombytning af Stempelpapir svarer til den nugældende Bestemmelse i Stempelovens § 8, dog at Kendelsen er forhøjet fra 8 Øre til 10 Øre. Beføjelsen for Finansministeriet til Tilbagebetaling af Stempelbeløbet hjemles derhos ikke blot for makuleret men ogsaa for ubenyttet Papir. Naar Tilbagebetaling af Takstbeløbet tilstaas, fradrages nu ifølge Praksis de af Statskassen erlagte Forhandlingsprocenter — 2 pCt. eller 3 pCt. —, for saa vidt de overstige den foreskrevne Ombytningskendelse af 8 Øre, og ellers denne. I Udkastet er foreslaaet, at der i Godtgørelse skal fradrages 5 pCt., dog mindst 10 Øre, idet det findes rimeligt at Statskassen tilbageholder noget mere end Forhandlingsprocenterne til Dækning af Udgifter til Papir, Trykning m. v.

Ved Udkastets § 28 har man bibeholdt den Administrationen i Stempelovens § 8 givne Bemyndigelse til under visse Betingelser at tilstaa Godtgørelse af Stemplet til underskrevne Dokumenter. Man har imidlertid fundet det rettest særligt at nævne, i hvilke enkelte Tilfælde denne Godtgørelse kan tilstaas. De i § 28, 1ste Stk., under 1—5 nævnte Godtgørelsestilfælde kræve næppe nærmere Motivering. Hvad angaar den i 2det Stykke hjemlede Adgang til Godtgørelse med Hensyn til Dokumenter, der ere stemplede efter 2den Klasse eller en højere Takst, bemærkes, at der i de senere Aar oftere har foreligget Stempelbestyrelsen Andragender om Stempelgodtgørelse, navnlig ved Kontrakter om Overdragelse af fast Ejendom, hvor den i Dokumentet omhandlede Retshandel ikke har kunnet fuldbyrdes, fordi en vis Ordning, som fra Parternes Standpunkt var af væsentlig Betydning, ikke kunde tilvejebringes, medens Muligheden deraf ikke kunde bringes paa det rene inden Kontraktens Oprettelse. Efter den nugældende Lovgivning vil der i de fleste Tilfælde af denne Art næppe være Hjemmel til at tilstaa Godtgørelse af Stemplet, men da dette kan være særdeles haardt for Parterne, hvor Stemplet er til 1ste eller 2den Klassen Takst, har man fundet, at der bør gives Adgang til Stempelgodtgørelse for slige Dokumenter, naar Parternes økonomiske Forhold eller andre særlige Omstændigheder tale derfor. Bemyndigelsen forudsættes for øvrigt at skulle udøves med megen Varsomhed, og der vil i Almindelighed neppe være Anledning til at benytte den, hvor det maa tilskrives Parterne selv, at Retshandlen ikke er bleven fuldbyrdet.

For alle Tilfælde af Godtgørelse af Stemplet til underskrevne Dokumenter har man derhos foreslaaet, at den kun kan tilstaas, naar Andragende derom indgives inden 2 Aar efter Dokumentets Oprettelse.

Det foreslaas endvidere, at Finansministeriet, hvor Betingelserne for Godtgørelse af benyttet Stempel vilde være til Stede, skal kunne tillade, at et paa ustemplet Papir oprettet Dokument forbliver ustemplet, og at denne Tilladelse skal kunne gives uden den anførte Tidsbegrænsning.

Endelig har man i Udkastets § 29 foreslaaet, at der gives særlige Regler om Forældelse af Statskassens Krav paa Stempelafgift. Til Begrundelse af disse skal man bemærke, at det maa anses for tvivlsomt, om den i D. L. 5—14—4, jfr. Lov af 22. December 1908 § 4 givne almindelige Forældelsesregel kan anvendes paa Statens Krav paa Stempelafgift, og det menes i alt Fald at være mindre naturligt, at den gælder, da Stempelbestyrelsen ikke har den samme Adgang, som en Kreditor i Almindelighed har, til at gøre Kravet gældende, og heller ikke vil have det efter det foreliggende Udkast, der dog paa visse Punkter udvider Stempelmyndighedernes Ret til Under søgelse m. m., jfr. herom nedenfor.

Man har derfor foreslaaet udtrykkelig at udelukke Anvendelse af Forældelse i Henhold til D. L. 5—14—4 og Lov 22. December 1908 § 4 paa Stempelafgiften.